

8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῶν Ταξιαρχῶν.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Τ ων ου ρα νι ων ξρα τι ων αρ χι ξρα τη γοι
δυ σω πρ μεν υ μας η μεις οι α να ξι οι ι να

ταις υ μων δε η σε σι τει χι ση τε η μας σκε
 πη των πτε ρυ γων της α υ λθ υ μων δο ο ο ο
 ξης φρσ ρθν τες η μας προ σπιπ τον τας εκ τε νως και βο
 ω ω ω ων τας εκ των κιν δυ νων λυ τρω σα σθε
 η μας ως Τα ξι αρ χαι των α νω δυ να με ων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ γε λους α γνω
 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
 σα ρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
 πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
 ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας

καὶ ὁ πολυέλεος τῶν Ταξιαρχῶν]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ

παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμπουσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Δυνάμεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωποῦσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην. Μὴ ὑπερίδης δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστὲ πολυέλεε.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, αὐτόμελον.**

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὧ Λειτουργοί, Δεσπότης ὑπὲρ τοῦ κόσμου διαπαντός, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφρασην, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεον καὶ χάριν εὐρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοχαρίτωτε Ἄγνη εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ε^{Β8} κ ν ε ο τ η τ ο ο ο ο ς μ ς π ο ο ο λ λ α α α
 π ο λ ε ε μ ε ι μ ε ε π α α α θ η η ^{Δι} ^θ ^χ α λ λ α
 α υ τ ο ς α α ν τ ι ι λ α α α β ς ς ς κ α ι σ ω ω ω
 σ ο ν Σ ω ω τ η η η ρ μ ς ς ^θ ^χ

Ο^{Δι} ι μ ι σ ς ς ν τ ε ς Σ ι ω ω ω ν α ι α ι σ χ υ υ ν θ η
 η η τ ε ε ε ε ε α π ο ο τ ς Κ υ υ ρ ι
 ι ι ς ς ^θ ^χ ω ς χ ο ο ο ο ο ο ρ τ ο ο ο ο ς
 γ α ρ ^Μ ^π ^ρ π υ υ ρ ι ι ι ι ι ε ε σ ε ε ε σ θ ε ε
 ε ε ε α π ε ξ η ρ α μ ε ε ε ν ο ι ο ι ^θ ^χ

Δ^{Β8} ^χ ο ξ α Πα τ ρ ι κ α ι Υ ι ω ω κ α ι α ι Α α γ ι ι
 ω Π ν ε υ μ α α τ ι ι ^θ ^χ

Α^{Β8} γ ι ω Π ν ε υ μ α τ ι ι ι π α α α σ α ψ υ υ
 χ η ζ ω ω ο υ ο υ ο υ τ α ι α ι ^{Δι} ^θ ^χ κ α ι κ α α θ α α ρ σ ε ι ^Δ ² ²
 υ ψ ο υ ο υ ο υ τ α ι α ι λ α α α μ π ρ υ υ ν ε ε ε τ α ι ^Δ ² ²

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον.

Ἦχος Βου

Ο ποι ω ω ων τας Α γγε λος αυ του πνευ μα α

τα και τας λει τας γας α αυ τσ πυ ρος φλο ο ο ο γα

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου,

ε με γα λυν θης σφο δρα

Ο ποι ω ω ων τς Α γγε λς αυ του πνευμα α

τα και τς λει τρ γς α αυ τς πυ ρος φλο ο ο ο γα

Στίχ. β'. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ ὁ περιπατῶν

πι πτε ρυ υ γων α νε μων

Ο ποι ων τς Α γγε λς αυ τς πνευμα τα

και τς λει τρ γς α αυ τς πυ ρος φλο ο γα α α α

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

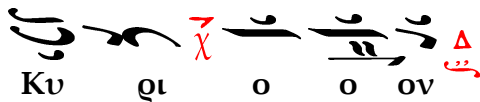
Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(ιη΄ 10-20).

(Ζήτηι τῆ Δευτέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραιᾶς Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος: Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; Καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε ἐλεγξον αὐτὸν μετὰ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

ῤαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

ῤῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταιστων Α σω μα ατων Οι κτιρμονπρο στα σι αις ε ξα

λει ψον τα πληθη των ε μωων εγ κληματων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων αι ω

νων Α μην Ταισ της Θε ο το ο κσ προ σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μωων εγ κλημα

των

Καὶ φάλλομεν Στιχηρὸν ἰδιόμελον.

Τὸ ἐκ τῆς Λιτῆς. Ἦχος β΄. Ἀρσενίου.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λει ψον το α νο μη

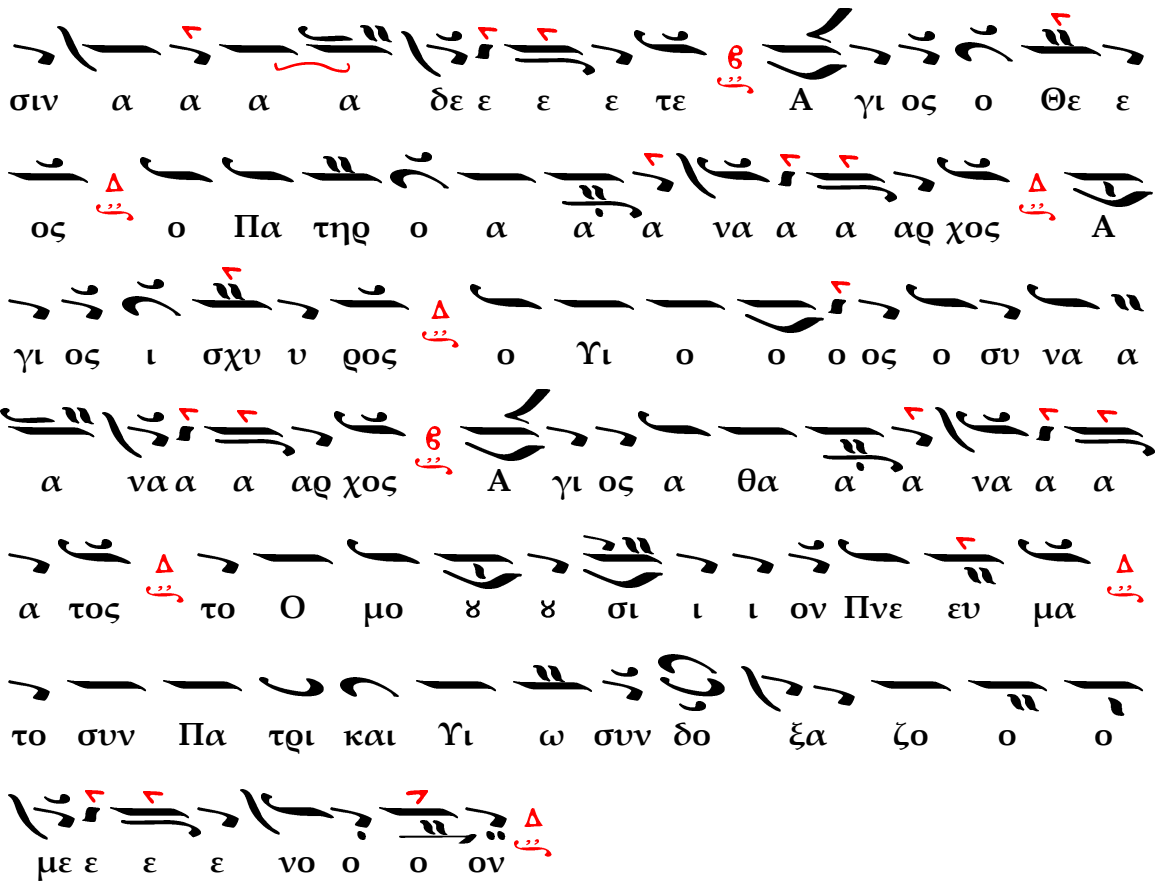
μα μσ

Τ ω α υ λω ω θρο ο ο νω πε ρι κυ κλην τες νο

ε ραι αι αι σι ι αι αι θει ει ει ει οι Α σω ω

ω ω μα α α τοι την τρι σα γι ον ω δην τω

πρυ τα α νι Θε ε ω φλο γε ροις τοις χει ει ει ει λε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς στί, καὶ οἱ δύο τῶν Ἀσωμάτων εἰς ἦ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς 5' τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

Ῥοδὴ α'. Ὁ εἰρμὸς. Ἦχος πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαι μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με

τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν πρῶτος τῶν Ἀσωμάτων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. ᾠσμα ἀναπέμφωμεν.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν πάσας διευθύνουσαν, τὰς αὔλους τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, Ἅγιος ἐκβοῶντες, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, Ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαήλ τε ταγμάτων, αὔλων πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐα ἢ προμήτωρ τῇ ἀρᾷ, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῇ παραβάσει ποτέ, τὸ τῶν ἀνθρώπων· σὺ δὲ Παρθένε Θεόθυμπε, ὄλον πρὸς εὐλογίαν, μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα καὶ οὗτος Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς νοερούς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χοροὺς ἐν ἄσμασιν, ὡς λειτουργοὺς θείους, δεῦτε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας, καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ ταξίαρχαι φαιδροί, τοὺς ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἐόρτιον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.

Δόξα.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ· ὁ Γαβριὴλ αὐθις, νῦν εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἔνωσιν, καὶ

καθαίρεσιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἰρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κυοφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἄχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσι μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήσεσιν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δ' ἀτρέπτως μιᾶ, ἧς καὶ τὴν μορφὴν ἀσπαζόμεθα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τῶν Ἀσωμάτων. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχύϊ κατέστησας ἀθάνατε, δυνατοὺς ἐξανύοντας, τὸ πανάγιόν σου θέλημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, αἰὲ παρρεστῶτας.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσπλαγχνος, διακόνους τε ἀνέδειξας, Χριστέ τῆς σωτηρίας, τῶν σῶν θεραπόντων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, Σωτῆρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Κανὼν δεύτερος. Ὠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν Ἀγγέλων πρῶτιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον, ὠφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἴγλη θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἔπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι κάθοδον.

Δόξα.

Εὐνωρὶς αἰοίδιμε, καὶ φωταυγῆς δυὰς ἄυλε, φῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦσεν Ἡσαΐας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἄγνη κύησιν· ἄδω κάγῳ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῶν ἁγίων Ἀσωμάτων.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἄσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι, ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἀγιότητα, νεκροῦντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκός, αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουροὺς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτούς, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνή καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως· μὴ αἰσχυρθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῶν Ἀσωμάτων. ᾠχος β΄.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων

ὀδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ Οἶκος.

Ἐφης Φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐνὶ μετανουῶντι, ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνώστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγχνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κατάνυξιν, Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν, οἱ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων Ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων.

Στίχ. Ἐβουλόμην σοι, Μιχαήλ, ἄσμα πρέπον

Ἄσαι πρεπόντως, ἀλλ' ἄυλον οὐκ ἔχω.

Ὅγδόη οὐρανίης κυδαίνει τάξιός Ἀρχούς.

Εἰς τὴν Σύναξιν τῶν ἐννέα Ταγμάτων.

Στίχ. Ἐπάξιόν τι Ταγμάτων τῶν ἐννέα

Τίς ἂν γόνος φθέγγετο μνηῶν ἐννέα;

Μιχαήλ ὁ διαπρεπέστατος Ταξίαρχος τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, ἐν τε τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, ἐν τε τῇ Νέᾳ χάριτι, πολλὰς αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει παρέδειξέ τε καὶ παραδείκνυσιν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος, τραχηλιάσας κατὰ τοῦ κτίσαντος, καί, Τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν θήσομαι, νεανιευσάμενος εἰπεῖν, καί, Τῷ Ὑψίστῳ ὅμοιος ἔσομαι, καυχησάμενος, τοῦ ἀρχαγγελικοῦ, ὡς φησὶν ὁ Κύριος, ἐξέπεσεν ἀξιώματος· Ἐθεώρου, γάρ, φησί, τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα· τὰ παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν τάγμα ἀλαζονευσάμενον πέπονθεν· οὗτος ὁ παναοίδιμος, τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην εὐγνωμοσύνην, ὡς πιστὸς οἰκέτης, διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρὰ τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γὰρ τὸν ἀποστάτην πεσόντα, συνήγαγε τοὺς τῶν Ἀγγέλων χορούς, καὶ εἰπὼν, Πρόσχωμεν, ὕμνησε μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὄλων Κύριον, ὡσανεὶ λέγων· ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πεπόνθασιν οἱ μεθ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες καὶ νῦν γενόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις, ὠνομάσθη Σύναξις τῶν Ἀγγέλων, τουτέστι προσοχὴ καὶ ὁμόνοια καὶ ἔνωσις.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας προστάτης καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν εὐεργέτης, πολλὰς σωτηριώδεις εὐεργεσίας πρὸς πάντας πλεονάζων καὶ ἐξαπλῶν, πολλοῖς ὀπτανόμενος καταφαίνεται. Ὄφθη γὰρ τῷ Ἀβραάμ καὶ Λώτ, ἐν τῇ τῶν Σοδόμων καταστροφῇ. Ἐφάνη τῷ Ἰακώβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, φεύγοντι. Προεπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτε τῆς Αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἠλευθεροῦντο κακώσεως. Ἐφάνη τῷ Βαλαάμ, τὸν Ἰσραὴλ ἀπιόντι καταράσασθαι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ἔφη πυθόμενον· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. Οὗτος καὶ τοὺς ποταμούς, παρὰ

τῶν δυσσεβῶν κατὰ τοῦ ἀγιάσματος καὶ τοῦ εὐκτηρίου ἀπολυθέντας, τελεία χωνεῖα παρέπεμψε. Καὶ πολλὰ ἕτερα ἔστιν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. Διὰ τοι τοῦτο καὶ ἡμεῖς, προστάτην αὐτὸν καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ πανήγυριν τανῦν ἐορτάζομεν, ἐξαιτούμενοι, ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὐρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης, τῆς ἐκ Πελοποννήσου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει διαλαμφάσης. (†940)

Στίχ. Τὴν φθαρτὴν μισήσασα τιμὴν καὶ δόξαν,
Νῦν τρουφᾶς τὴν ἄληκτον, ᾧ Νέα Εὐφροσύνη.
Εὐφραίνου ἐν Ἐδέμ, Εὐφροσύνη μητερ,
Μισθὸν λαβοῦσα ἀσκήσεως ἀξίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων τεσσάρων ἐστεμμένων μαρτύρων, Σεκούνδου, Σεβηριανοῦ, Καρποφόρου καὶ Βικτωρίνου, ἔτι δὲ Κλαυδίου, Νικοστράτου, Συμφοριανοῦ, Καστορίου καὶ Σιμπλικίου. (~†305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Μαύρου, β' ἐπισκόπου Βεροδούνου (Verodunum, Verdun), τοῦ ὁμολογητοῦ. (†383)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κλάρου (Clarus), συμμοναστοῦ τοῦ ἀγίου Μαρτίνου ἐν τῇ μονῇ τοῦ Μαύρου (Marmoutier), εἴτα ἱερέως καὶ ἐρημίτου. (†389)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Συβίου (Cybi), ἡγεμόνος καὶ ἐπισκόπου, ἐργασαμένου εὐρέως ἐν τῇ βορείῳ Οὐαλίᾳ. (Γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Θεοδότου α' (Adeodatus I), πάπα Ῥώμης. (†618)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τυσιλίου (Tysilio), πρίγκιπος τῆς Πόβης (Powys), ἡγουμένου τοῦ Μειφόδου (Meifod) ἐν Οὐαλίᾳ. (Ζ' αἰ.)

Στίχ. Φῶς ὄρας ἐν οὐρανοῖς τῆς Τρισηλίου δόξης,
ᾧ κλεινὲ Τυσίλλιε, τῶν Οὐαλῶν ἡγῆτορ.

Καὶ Σύναξις πάντων τῶν Οὐαλῶν Ἀγίων.

Στίχ. Τῆς Οὐαλίας Ἅγιοι Θεὸν ἐξιλεοῦσθε,
ᾧ εὐηρεστήσατε ἐν γῆ ἀγαθοτρόπως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Βιλλεχάδου (Willehad), ἐπισκόπου Βρέμης (Bremen), τοῦ ὁμολογητοῦ. (†789)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βεομάδου (Weomadus), μοναχοῦ τῆς μονῆς ἀγίου Μαξιμίνου ἐν Τρεβήροις (Trier) τῆς Γερμανίας, εἴτα ἡγούμενος Μεττλάχης (Mettlach) καὶ τελικῶς ἐπίσκοπος Τρεβήρων. (†790)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Μορόκη (Moroc), ἡγουμένου Δουνκέλδης (Dunkeld) καὶ εἴτα ἐπισκόπου Δουνβλάνης (Dunblane) ἐν Σκοτίᾳ. (Θ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γρηγορίου τῆς Ἀινσιδέλνης (Einsiedeln), ἡγουμένου τοῦ ἐκεῖσε Ἀββαείου. (~†945 ἢ 996)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γερβαδίου (Gervadius) ἐξ Ἴρλανδίας, μεταβάντος εἰς Μοραβίαν (Moray) καὶ ἡγουμένου πλησίον τοῦ Ἑλγιν ἐν Σκοτία. (ἰ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μάρθας, πριγκιπίσσης τοῦ Πσκόβ. (†1300)

Στίχ. Οὐ περὶ πολλῶν τυρβάζουσα ἡ Μάρθα,
Ἄει τὸν Ἑνα Κύριον ἐξεζήτει.

Πριγκηπίσσης τὴν στολὴν ἀντήλαξας, ὦ Μάρθα,
Μοναχῶν φορέσασα ἐν Πσκόβ τὸ θεῖον σχῆμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Μιχαήλ, τοῦ ἐν Τσέρονικωφ. (†1922)

Στίχ. Ὡς ἀδάμας ἔφερες τὰ ἀλγεινὰ γενναίως,
Ἦ Νεομάρτυς Μιχαήλ, ἐν Τσέρονικωφ ἀθλήσας.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἔτει ,αωκγ' (1823) οἱ ἄθεοι καὶ αἰμοδιψεῖς ἐχθροὶ τοῦ γένους ἡμῶν Ἀγαρηνοὶ εἶχον περικυκλώσει πολιορκοῦντες τὴν κώμην τοῦ Αἰτωλικοῦ, πλησίον τοῦ Μεσολογγίου, εἶχον δὲ περικόψει καὶ ἀποκλείσει πάντοθεν πᾶσαν παροχὴν ποσίμου ὕδατος. Ἐν τούτοις, κατὰ τὸν βομβαρδισμόν ὑπ' αὐτῶν τῆς πόλεως, ὅβις τις διετρούπησε τὴν στέγην τοῦ ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ προσκρούσασα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διήνοιξε πηγὴν ὕδατος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐζωογονήθησαν καὶ ἐσώθησαν οἱ κάτοικοι, οἵτινες ἔκτοτε διατηροῦσι τὸ φρέαρ τοῦτο καὶ ἐπιδεικνύουσιν εὐγνωμόνως.

Στίχ. Τῶν Ἀρχαγγέλων ἐν Ναῶ Αἰτωλικοῦ εἰς πόλιν,
Διψῶσιν ἐξ ἀποκλεισμοῦ ὅβις παρέσχεν ὕδωρ.

Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων προστασίαις καὶ πρεσβείαις, Οἰκτίρμον, ἐξαιτούμεθα καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὐρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος ♯ Βου ξ

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε ται

Πνευματος και λογον ερευξομαι τη βασιλι

διμητρι και οφθησομαι φαιδρωσπανηγυριζων

και ασωγηθομενος ταυτηστην εισοδον

ὠδὴ γ'

Τους σου ους υμνολογησθε ο το οκε

η ζωσακαι αφθονος πηγη θιασονσυγκροτη

σαντας πνευματικον στερωωσον καντησε

πτηεισοδωσθε φωνοδοξης αξιωσον

ὠδὴ δ'

την ανεξιχνιασονθειανβληνητης

εκ της Παρθεενυσαρκωσεως στυψι

στυοοπροφητης Αββακωμκατανοωνε

κραυγααζεδοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

Εξεστητασμπανταεντησεπτηει

σοδωσθεσυυγααραπειρογαμε Παρθεε

νεενενδονεισηηλθεςεντωναωωτε

Θε ος ως περ κα θα ρω τα τος να ος πα σι
τοι οισ υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ο

σα

ὠδὴ δ'

Πα
Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ε'

Ουκ ε λα α τρευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ ς'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω

ο το οκος της Θε ο το κδ δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πδ μενος νυν δε ε νερ γδ με ε
 νος την οι κδ με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λδ ς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τδς αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μδ τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μδ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μδ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τωσ Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δα λησαυ τδ ι δα γαρ α πο τδ νυνμα

κα ρι ς σι με πασαιαι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και

το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Χ** **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τδ

6
7x δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν8ς δι α νοι

α καρ δι ας αυ των 6
7x

T 8x ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ 6
7x την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νομεν 6
7x

5
χ 8x **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων 7x και υ υ

ψω σε 8x τα πει ν8ς 8x πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων 7x και πλ8 τ8 8x εν τας ε ξα πε στει λε κε

ν8 8ς 6
7x

T M 8x ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ M Δι 8x και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ M B8 8x την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν 6
7x την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νομεν 6
7x

6
χ 8x **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8

μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα
ει σο δι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Ως προμαχον και προυτα νιν τῆ βροτει ὀ
ὀ σε γενῆς και προνομεα Ααριστον Αρ
χι στρατηη γεθειε α νεδειξεν ο Ποιη
τη ης και Θεος και δοοξη η σε τε τι
μηκεν α πορρηη τως του προσφω νειν αα νενδο
τως τον τρισαγιον καιθειον επι νικι
ιον υμνον

Ἔτερον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι θ

Αρρη τως πυρσεν ο ο μενος ταις θεϊ
και αις ελ λα αμψεσι της υπερφω τῆ Τρι α
ααδος διερχη πασαντην κτιισιν ως
αστραπη Αρχααγγελε πληρων τοθειειον
προοσταγμα Μιχαηλα αστραπομορφε φρα
ρων φυλαττων καισκε επων τῆς σεφαιδρωσαα

νυμν 8 ντας

Ἔτερον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θι

Ε ξ σι ων Δυ να α με ων Αρ χα γγε
λωων Α γγε ε λων Κυ ρι ο τη των Θρο ο νωντε
και Αρ χων πρωω τοστα α της υ πο Θε 8 κα α τε
στα α θης Αρ χι στρα τη η γε θει ει ε Μι χα
ηλ υ υ περ ε εν δο ξε τω α στε κτω ω εν θρο ο
νω πα ρε στη κω ω ω ως σκε πε φρ8 ρει φυ
λαττε σω ω ζε πα αν τας τ8ς πι στει σε γε ραι αι
ροντας τον τ8 κο σμ8 8 προστα α την

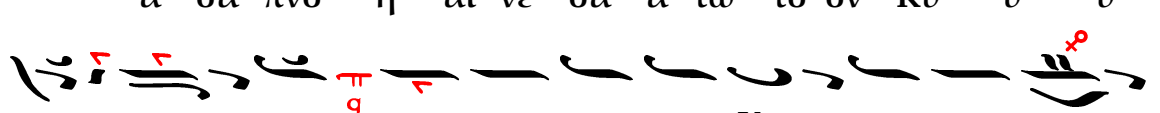
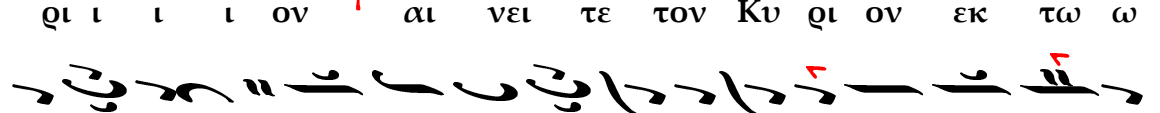
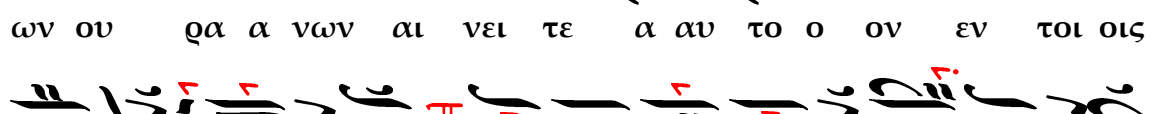
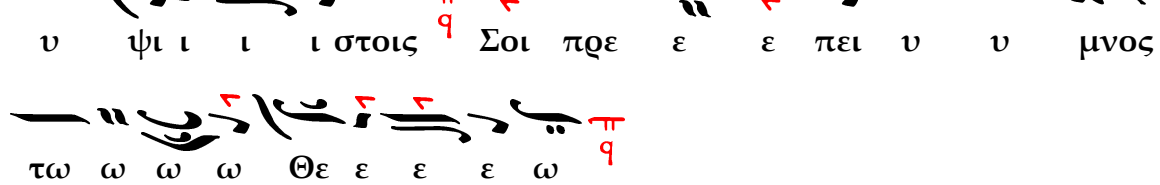
Θεοτοκίον.

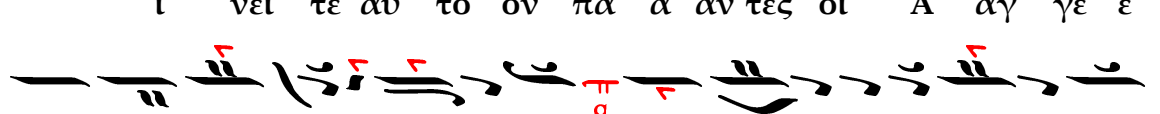
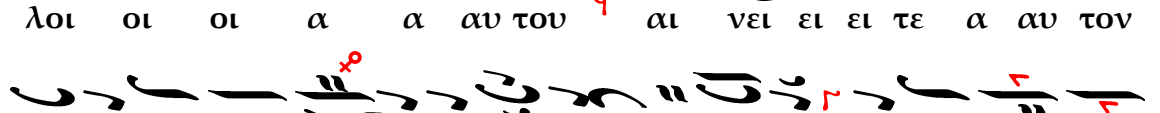
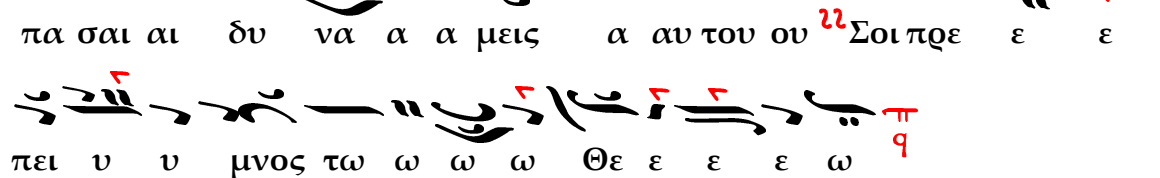
Τ ι μι ω τε ε ρα πε ε φυ κας Χε ρ8
βιμ τωων εν δο ο ξων και Σε ρα φιμ πα νυ υ μνη
τε των φρι κτων α α συγκρι ι τως εν δο ξο τε ρα
α και πα αν των των Α γι ω ων Α γγε ε λων α
γι ω τε ρα Πα α να γνε τον γαρ Κτι στη ην των

 ο ο λων σω μα τι κω ω ω ω ως ^Δ α πορ ρη

 τως τε τοκας Θε ε ο το ο κε ^ε ον αι τησαι τοις

 δσ ^Δ υ λοιςσ ^ε λυτρον δσ ναι αι πταισμα α των ^ε

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος $\frac{6}{9}$ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον ⁹ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις ⁹ Σοι προ ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ⁹

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του ⁹ αι νει ει ει τε α αυ τον

 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ²² Σοι προ ε ε

 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ⁹

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῆ

ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστάτην, φύλακα καὶ ῥύστην ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα,...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ Ταξιάρχης τῶν ἄνω θείων Δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρὰν ἑορτήν, συγκροτῆσαι Συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας, καὶ ἅμα ὕμνον Θεῶ, ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

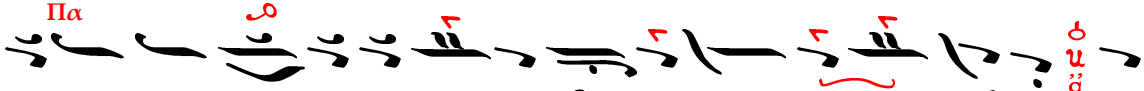
Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων ἡμᾶς πτερύγων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ θεῖε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα.

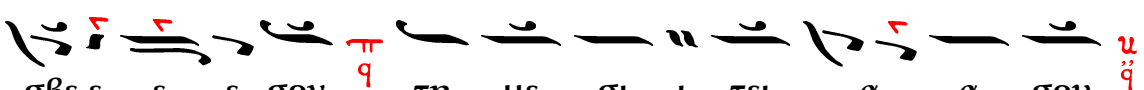
Ἦχος Πάϛ

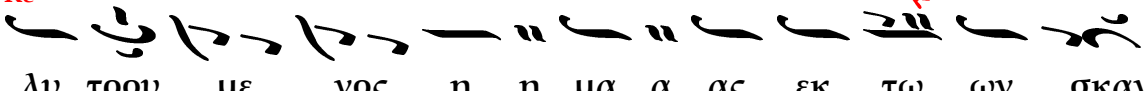
ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
Ο ο που ε πι σκι ι α σει η χα α
ρις σου ου αρ χα α αγ γε ε ε ε λε ε κει θεν
του δι α α βο ο λου δι ι ω ω κε ται αι η η δυ
υ υ υ υ να α α α μισ ου φε ρει γαρ τω φω
τι ι σου προ σμε ε ε ε ε νειν ο πε ε σω ω

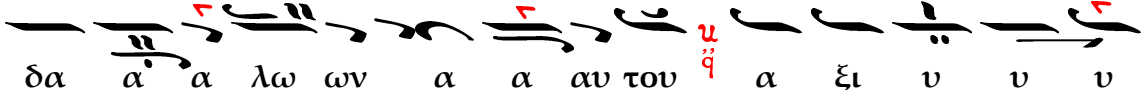

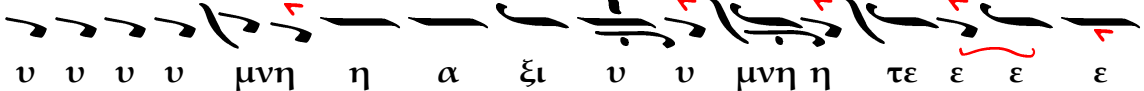
 ων **Κε** Ε ε ω σφο ο ο ρος δι ο αι αι του με εν
Πα

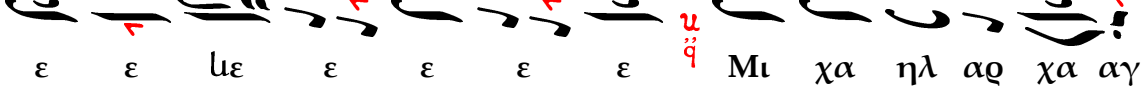
 σε τα πυρ φο ρα αυ του ου βε ε ε ε ε λη τα

 καθ η μων κι νου ου με να α Α α πο ο ο ο ο

 σβε ε ε ε σον τη με σι ι τει α α σου
Κε

 λυ τρου με νος η η μα α ας εκ τω ων σκαν

 δα α α λω ων α α αυ του α ξι υ υ υ
Μ **Κε**

 υ υ υ υ μνη η α ξι υ υ μνη η τε ε ε ε
Πα

 ε ε λε ε ε ε ε Μι χα ηλ αρ χα αγ

 γε λε

Ἦχος Πα φ

Χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
 αι ω ω νων α μην
Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε
 και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κατα χρε ε ος
 την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το
 αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι αν

και κα τα φυ υ γη η των ψυ χω ων η η μων ^{u q}

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^{π̣η̣} Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω ^{v' 22} και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

θρω ποιςευ δο κι ι α ^{u q}

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν

Σε δο ξο λο γου μεν Σε ^{v' 22} ευ χα ρι στου μεν Σοι δι

α την με γα α λην Σου δο ο αν ^{u q}

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^{v' 22} ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ πα ντο κρα α τορ ^{v' 22} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ^{u q}

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο

σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ας του κο ο σμ ^{u q}

Προσδεξαι την δεησιν ημων ^{ν'}₂₂ οκαθημε
νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας ^{υ'}₉

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ει μονος
Κυριος ^{ν'}₂₂ Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατροσα
μην ^{υ'}₉

Καθεκαστηνη μεραν ελογησω Σε ^{ν'}₂₂ και
αινεσω το ονομα α σου εις τον αιωνα ^{ν'}₂₂ και
εις τον αιωνα του αιωνος ^{υ'}₉

Καταξιωσησον Κυριε εν τη ημερα
ταυτη αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας ^{υ'}₉

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε
ρων ημων ^{ν'}₂₂ και αινετον και δεδοξαμεε
νον το ονομα α σου εις τας αιωνας αμην ^{υ'}₉

Γενοιτο Κυριε το ελεος σου εφ ημας ^{ν'}₂₂ κα
θαπερ ηλπιισαμεν επι Σε ^{υ'}₉

Ευλογητοος ει Κυριε διδαξον με τα δι

καὶ ὠματά σου (τρὶς)

Κυριεκαταφυγηεγενηθης ημιν εν

γενεακαιγενεα εγωειπα Κυριεελε

ησονμε ιασαιτην ψυχηνμου οτι ημαρ

τονσοι

Κυριεπροςσεκατεφυγονδιδαξονμε του

ποιειντοθελημα σου οτισυειοθεοοσμου

Οτιπαρασοιπηγηζωης εντωφωτισου

οψομεθαφως

Παρατεινοντοελεοςσου ουτοις γινωσκουσι

σε

Αγιοςοθεος ΑγιοςΙσχυρος Αγι

οςαθανατοςελεησονημας

ΔοξαΠατριικαιΥιωκαιαγιω Πνευματι

Καινυνκαιαι καιειςτουςαιωνωντων

αιωνωναμην

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q̇}

Ἀσματικόν. ^χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{v̇} ^u ^{q̇} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{u q̇} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{u q̇}

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος ^Δ Δι - Θ

T ων ου ρα νι ων ζρα τι ων αρ χι ζρα τη γοι ⁶

δυ σω π8 μεν υ μας η μεις οι α να ξι οι ⁶ ⁸ ι να

ταις υ μων δε η σε σι τει χι ση τε η μας ^Δ σκε

πη των πτε ρυ γων της α υ λ8 υ μων δο ο ο ο

ξης ⁶ φ8 ρ8ν τες η μας προ σπι πον τας εκ τε νως και βο

ω ω ω ων τας ⁶ ⁸ εκ των κιν δυ νων λυ τρω σα σθε

η μας ^Δ ως Τα ξι αρ χαι των α νω δυ να με ω

ω ων ⁷ ^Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πᾶσι Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α σ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ς ι

α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ὕμνος τριῶν παιδῶν.

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α΄. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. (στίχ. 31)

Στίχ. β΄. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. (στίχ. 32)

Στίχ. γ΄. Εὐλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου τὸν Κύριον. (στίχ. 36, 38)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν Ἀσωμάτων.

Των ου ρα νι ων ζρα τι ων αρ χι ζρα τη γοι
 δυ σω π8 μεν υ μας η μεις οι α να ξι οι ι να
 ταις υ μων δε η σε σι τει χι ση τε η μας σκε
 πη των πτε ρυ γων της α υ λ8 υ μων δο ο ο ο
 ξης φ8 ρ8 ν τες η μας προ σπι π τον τας εκ τε νως και βο

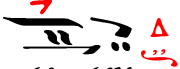
 ω ω ω ων τας εκ των κιν δυ νων λυ τρω σα σθε

 η μας ως Τα ξι αρ χαιτων α νω δυ να με ων

με τέλος:

 ως Τα ξι αρ χαιτων α νω δυ να με ω

 ω ων

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

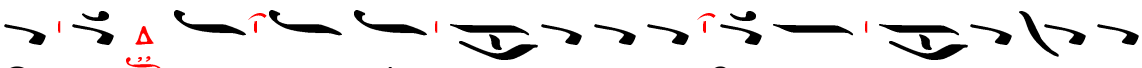
Ἦχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο

 ος

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν Ἀσωμάτων.

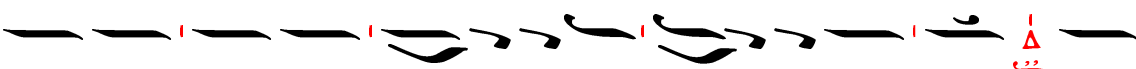
Ἦχος Δι-θ

 Των σου ρα νι ων ρα τι ων αρ χι ρα τη γοι

 δυ σω πρ μεν υ μας η μεις οι α να ξι οι ι να

 ταις υ μων δε η σε σι τει χι ση τε η μας σκε

πη των πτε ρυ γων της α υ λθ υ μων δο ο ο ο
 ξης φρθ ρθν τες η μας προ σπιπ τον τας εκ τε νως και βο
 ω ω ω ων τας εκ των κιν δυ νων λυ τρω σα σθε
 η μας ως Τα ξι αρ χαι των α νω δυ να με ων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος Δι-Θ

A ρ χι στρα τη γοι Θε ο λει τερ γοι θει ας
 δο ο ξης των αν θρω πων ο δη γοι και αρ χη
 γοι Α σω μα α α των το συμ φε ρον η μιν αι
 τη η σα σθε και το με γα ε λε ος ως των Α
 σω μα των Αρ χιστρα α α τη γοι

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἡ ἕως κέ πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

O κα θα ρω τα α τος να ος τθ Σω τη ρος η
 πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε

ρον θη σαυ ρι σματης δο ξης τϑ Θε ου ση με ρον
 ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
 συν ει σα γϑ ϑ σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
 α νυ μνϑ σιν Α γγε λοι Θε ϑ αυ τη υ παρ χει σκη
 νη ε πϑ ρα νι ο ο ος
 * * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-ϑ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας
 Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Και νυν και αι και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ.

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ι ι ι ι ι ι ισχυ υ ρο ο ο ο ο ο Δι Δ

ο ος

A α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ι ο ο ο ο ος α θα α α α α

α α α α να α α λια θα να το ο ο

ο ο ος Δι

E ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α

α ας θ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον τῶν Ταξιαρχῶν (Ἑβρ. β' 2-10).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

O ποι ω ων τας Α γγε ε λας αυ τσ ς πνευ μα

α τα και τας λει τσ γς αυ τσ πυ ρο ος φλο γα

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου,

ε με γα λυν θης σφοδρα
Ο ποι ω ων τας Α γγε ε λας αυ τσ ς πνευ μα
α τα και τας λει τσρ γς αυ τσ πυ ρο ος φλο γα

Στίχ. β'. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ ὁ περιπατῶν

πι πτε ρυ υ γων α νε μων
Ο ποι ω ων τας Α γγε ε λας αυ τσ ς πνευ μα
α τα και τας λει τσρ γς αυ τσ πυ ρο ος φλο ο γα α α
α α

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσι καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν, διεμαρτύρατο δὲ πού τις λέγων· «Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ»· ἐν γὰρ τῷ «ὑποτάξαι» αὐτῷ τὰ «πάντα» οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὐπω ὀρώμεν

αὐτῶ τὰ «πάντα ὑποτεταγμένα»· τὸν δὲ «βραχὺ τι παρ’ ἀγγέλους ἡλαττωμένον» βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου «δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον», ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῶ, δι’ ὄν τὰ πάντα καὶ δι’ οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ρμη').

Ἦχος Δι-θ.

A λλη λϑ ï ï α Δ A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α Δ A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α Δ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Δ αἰνεῖτε αὐτὸν Δ

εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις Δ

A λλη λϑ ï ï α Δ A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α Δ A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α Δ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· Δ αἰνεῖτε

αὐτόν, Δ πα σαι Αι δυ να α αμεις α αυ τϑ Δ

A λλη λϑ ï ï α Δ A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α Δ A α α αλ λη η λϑ ϑ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε

ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρσ σ σ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λσ σ σ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣

Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυναίνεσε

ως

ΚαίμετατουΠνευματοοσου

ἘχομενπροστονΚυριον

Ἀξιονκαιδιιιικαιον

ἌγιοςἌγιοςἌγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθ πληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

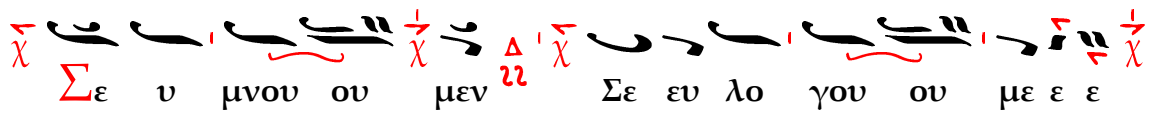

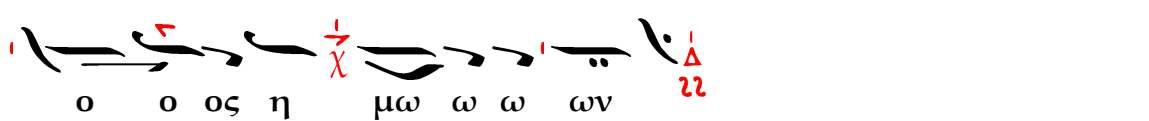
μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουωσαναεντοιςυψιιι

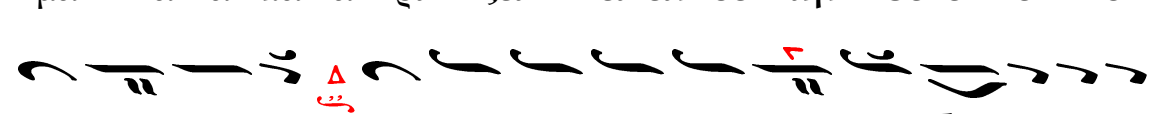
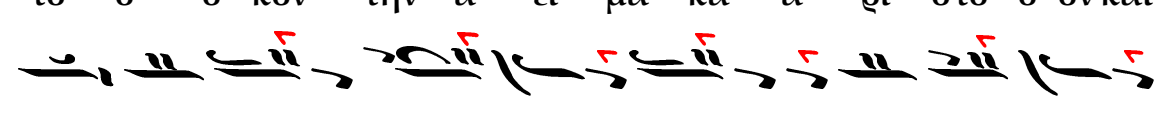

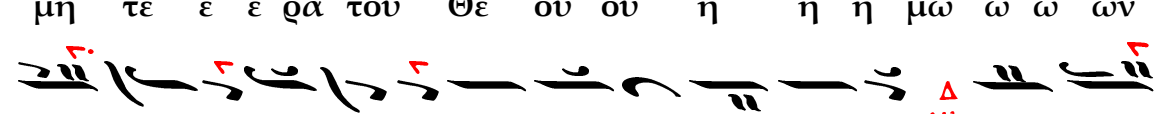
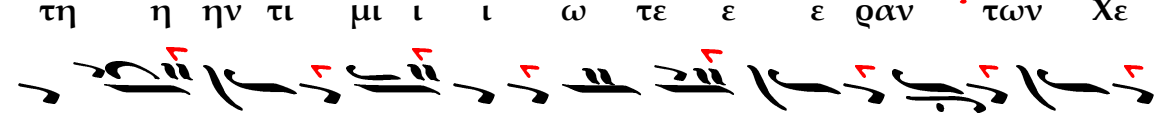

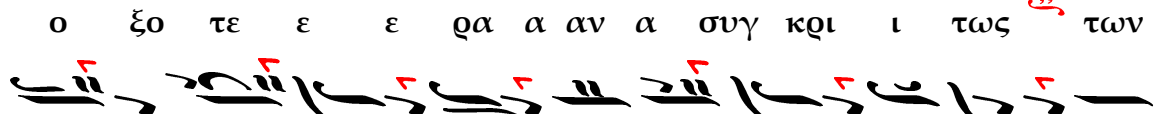
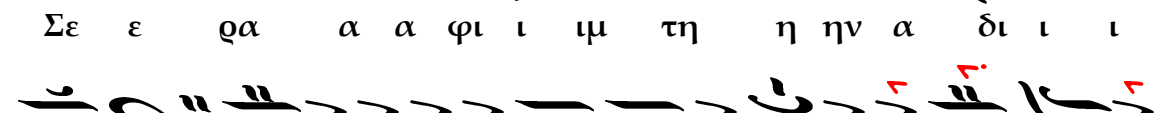
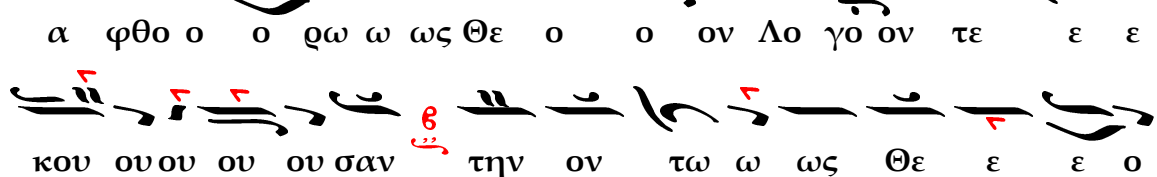
ιιιστοις

Ἀμηνηην

Ἀμηνηην

 Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος η μω ω ω ω ν

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

 Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω ω ν

 τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α δι ι ι ι

 α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν τε ε ε

 κου ου ου ου ο υ σαν την ο ν τω ω ως Θε ε ε ο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τς νυν και ε ως τς αι ω ω νος (δς)

Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τσ νυν και ε ως
τσ αι ω ω νο ο ος